

(1641) “वेणु गतिज्ञानचिन्तानि शामनवादित्रग्रहणेषु”

(I-भ्वादि:-877. सक. सेट्. उभ.)

‘वादित्रं वाद्यभाण्डम्, तस्य वादनार्थग्रहणम्’ इति क्षीरस्वामी । ‘वर्णज्ञानचिन्तानि शामनेषु’ इति काशकृत्स्नः । तत्र भ्वादौ इतः पूर्वं णकारदण्डके ‘वेणु गतिप्रेषणाश्लेषणेषु’ इति दृश्यते । ‘उत माता महिषमन्ववेनत्’ (तै. सं. 3-2-113) इत्यत्र भाष्यकारास्तवर्गपञ्चमान्तममुं पेटुः । ‘वेणु— इत्येके’ इति पक्षमवलम्ब्य धा. का. व्याख्यायां (2-77) शानचि प्रयोगः दृश्यते— ‘प्रबुन्दवेणीजववेनमाना....’ इति ।

वेणकः-णिका, वेणकः-णिका, विवेणिकः-षिका, वेवेणकः-णिकः ;
वेणिता-त्री, वेणयिता-त्री, विवेणिषिता-त्री, वेवेणिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककेलितिवत् (262) ऊह्यानि । ‘वेणिः, वेणिका, ²वेणी, ³वीणा इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1642) “वेथु याचने” (I-भ्वादि:-34. द्विक. सेट्. आत्म.)

‘वेह—’ इति कौशिकः इति मा. धा. वृत्तिः । धातुरयं द्विकर्मकः इति च तत्रोक्तम् ।

वेथकः-थिका, वेथकः-थिका, विवेथिकः-षिका, वेवेथकः-थिका ;
वेथिता-त्री, वेथयिता-त्री, विवेथिषिता-त्री, वेवेथिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककेलितिवत् (262) ज्ञेयानि ।

(1643) “डु वेणु कम्पने” (I-भ्वादि:-367. अक. सेट्. आत्म.)

‘—चलने’ इति जैन-कातन्त्र-शाकटायन-हेमादयः ।

वेपकः-पिका, वेपकः-पिका, विवेपिकः-षिका, वेवेपकः-पिका ;
वेपिता-त्री, वेपयिता-त्री, विवेपिषिता-त्री, वेवेपिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककेलितिवत् (261) ज्ञेयानि । शानचि

1. औणादिके (द. उ. 1-46) इन्प्रत्यये रूपमेवम् । ततो णुलि स्त्रियां दापि च वेणिका इति ।

2. ‘कृदिकारादक्तिनः’ (ग. सू. 4-1-46) इति वीष्प्रत्यये रूपम् । वेणी=वीजटा ।

3. ‘रास्नासास्नास्थूणावीणाः’ (द. उ. 5-47) इति (नकारषाठपक्षे) नकारस्य गत्वं अगुणत्वं च निपात्यते । तेन रूपमेवम् । वीणा=वल्लकी ।